

Наукові інтереси: теорія та методика навчання (технології).

КОНОНЕНКО Леся Віталіївна - кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри аудиту, обліку і оподаткування Центральноукраїнського національного технічного університету

Наукові інтереси: теорія та методика навчання (облік і оподаткування, економічні науки, вища освіта).

МАНОЙЛЕНКО Наталія Володимирівна – кандидат педагогічних наук, доцент, старший викладач кафедри теорії і методики технологічної підготовки, охорони праці та безпеки життєдіяльності Центральноукраїнського державного педагогічного університету ім. Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: проблеми методики навчання технологій та педагогів професійної освіти вищої школи.

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

KONONENKO Serhii Oleksiiovych, candidate of pedagogical Sciences, associate professor, associate professor of the Department of theory and methodology of technological

training, health and safety Central Ukrainian state pedagogical University. V. Vynnychenko.

Circle of research interests: theory and methodology of teaching (labor training).

KONONENKO Lesya Vitaliivna, candidate of economic Sciences, associate professor, associate professor of department of audit, account and taxation Central Ukrainian National Technical University

Circle of research interests: theory and methodology of teaching (account and taxation, economic sciences, higher education)

MANOYLENKO Natalya Vladimirovna – candidate of pedagogical Sciences, senior lecturer of the Department of theory and methodology of technological training, health and safety Central Ukrainian state pedagogical University. V. Vynnychenko.

Circle of research interests: problems of methodology of studies of technologies and teachers of trade education of higher school

Стаття надійшла до редакції 25.04.2021 р.

УДК 611.13

DOI: 10.36550/2415-7988-2021-1-198-128-132

МАНОЙЛЕНКО Наталія Володимирівна – кандидатка педагогічних наук, доцентка кафедри теорії та методики технологічної підготовки, охорони праці та безпеки життєдіяльності

Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка

ORCID:<https://orcid.org/0000-0001-6579-4313>

e-mail: nataliaman2017-n@ukr.net

КУЦЕНКО Тетяна Володимирівна – старша викладачка кафедри теорії та методики технологічної підготовки, охорони праці та безпеки життєдіяльності

Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка

ORCID:<https://orcid.org/0000-0002-0087-2664>

e-mail: kucenko2812@ukr.net

ПІДГОТОВКА СПЕЦІАЛІСТІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ТА ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ В АСПЕКТИ ІСТОРИЧНОГО РОЗВИТКУ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Головною метою професійно-технічної та вищої освіти в галузі легкої промисловості України є: підготовка конкурентоспроможного на ринку праці кваліфікованого працівника, компетентного та відповідального, який вільно володіє професійними навичками та орієнтованого в різних сферах діяльності, здатного ефективно працювати за світовими стандартами, готовий до постійного професійного зростання, соціальної та професійної мобільності. В Україні все менше людей отримує професійну освіту, але попит на працівників постійно зростає. Дефіцит кваліфікованих кадрів став загальноєвропейською проблемою, що потребує значного підвищення престижу як робітничих так і інженерних професій в галузі легкої промисловості України [9].

Розроблені на основі компетентнісного підходу нові стандарти професійної освіти націлені на розвиток галузей економіки, що визначено

завданнями Стратегії державної кадрової політики України і передбачають реалізацію комплексу заходів щодо вдосконалення організації освітнього процесу та навчально-виробничих практик студентів ЗВО та учнів професійно-технічних навчальних закладів та ін. [2].

Кадрова політика на підприємствах легкої промисловості України вирішується на рівні тісних взаємин із закладами вищої освіти та професійно-технічними навчальними закладами, які організують навчання (практику) на виробництві. Роботодавець готовий приймати на роботу молодих, перспективних робітників, готових вчитися, оскільки матеріально-технічна база багатьох підприємств набагато сучасніша наявної в закладах освіти, а студенти під час навчання засвоюють не тільки ази професійної майстерності, а й специфіку підприємства. Рішенням проблеми є інноваційний підхід в підготовці студентів галузі «Освіта» з

використанням можливостей додаткової професійної освіти педагогічних вузів [2].

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблеми розвитку галузі легкої промисловості досліджують в своїх роботах такі вчені, як: О. Волков, Т. Гавриленко, О. Гарафонова, Ю. Гончаров, І. Ігнатієва, В. Лойко, І. Поліщук, Т. Янковець, І. Тарасенко, Ю. Черній та ін. [1-3].

Проблеми професійної освіти і навчання кваліфікованих робітників для потреб інноваційної економіки постійно знаходяться в полі зору вітчизняних фахівців цієї галузі освіти. Серед них особливу увагу привертають праці В. Аніщенка, М. Артюшиної, М. Вантрауба, С. Давидова, Д. Закатнова, Ю. Кравця, В. Лозовецької, Л. Лук'янової, П. Лузана, В. Манька, А. Михайличенка, Н. Ничкало, В. Орлова, О. Отич, Л. Петренко, Л. Пуховської, В. Радкевич, Г. Романової, В. Савченка, І. Савченко, В. Свистун, А. Селецького, Л. Сушенцевої, В. Шевченка, О. Щербак, В. Юрженка, В. Ягупова та інших.

Мета статті. Дослідження стану легкої промисловості України та її зв'язок з технологічною та професійною освітою; визначення перспектив розвитку професійної освіти в сучасних умовах господарювання.

Методи дослідження: емпіричні методи, моделювання, аналогія, систематизація.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Сучасну систему технологічної та професійної освіти неможливо уявити без залучення додаткових форм навчання: конференцій, тематичних семінарів, стажувань тощо. Робота над підвищенням професійного рівня в постійно мінливих умовах ринкової економіки є актуальною як для викладачів, так і для студентів. Потреба в кваліфікованих кадрах легка промисловість України зазнавала протягом всього шляху свого самостійного становлення та розвитку.

В кінці ХХ століття вітчизняна легка промисловість перебувала на межі розпаду, через значне відставання виробничих технологій від своїх закордонних колег. Навіть не дивлячись на те, що споживачами продукції були не тільки звичайні люди, але і різні сфери промисловості, де використовували у виробництві необхідний текстиль, тканини (автомобільна промисловість, меблеве виробництво та ін.) рівень виробництва продукції легкої промисловості не задовольняв ринок як кількісно, так і якісно.

Актуальним було питання підготовки нових робітничих кадрів ще в середині ХХ століття, яка здійснювалася у професійно-технічних училищах, а також безпосередньо на виробництві шляхом бригадного та індивідуального навчання. Підготовка робітничих професій здійснювалася і на підприємствах легкої промисловості нашої держави. В середині ХХ століття була проведена шкільна реформа, мета якої полягала в тому, щоб перетворити школу в резерв поповнення кадрів робітничих професій та технічної інтелігенції. Предмет «Праця»

набув політехнічного рівня. Учні в школі займалися суспільно-корисною працею як на уроках праці так і у виробничих бригадах на підприємствах. Створювались міжшкільні навчально-виробничі комбінати, де учні старших класів могли отримати робітничу професію. На багатьох підприємствах було налагоджено виробниче навчання школярів. У 70-80-их роках ХХ століття легка промисловість відчувала гострий дефіцит в професійних закладах. В кожній області були відкриті профтехучилища (швейне відділення), які готували фахівців для легкої промисловості [8].

Так, для підвищення кваліфікації робітників, впровадили відрядження з обміну досвідом на підприємства Києва з різних областей. В результаті отриманого досвіду було модернізовано технологічне обладнання, а підвищення професійного рівня робітників позначилося і на зростанні раціоналізаторського руху. Багато працівників підприємств легкої промисловості оволоділи двома-трьома суміжними професіями, що допомагало ліквідувати прості і краще використовувати обладнання [8].

В даний час взаємозв'язок між професійно-технічними навчальними закладами та закладами вищої освіти є традиційним елементом освітньої системи, що забезпечують насичення ринку праці конкурентоспроможними спеціалістами. Отже, підготовка молодих професіоналів для легкої промисловості вкрай важлива. Однак здійсненню подібних намірів перешкоджає відсутність чіткої стратегії промислового розвитку, незнання того, які робочі, в яких галузях і в якій кількості будуть потрібні найближчі роки. Потреба в працівниках затребуваних професій слід визначати на перспективу [7].

Конкуренція вітчизняної продукції з імпортною вимагає швидкої та повної модернізації технологій та обладнання виробництва. Новітні технології, сучасні матеріали – головні складові успіху легкої промисловості. В даний час виробники автоматизують технологічні процеси, оптимізують систему управління підприємства за допомогою ERP-системи (англ. Enterprise Resource Planning System) це – система планування ресурсів підприємства.

Модернізація легкої промисловості передбачає: автоматизацію виробництва, модернізацію технології логістики, комп'ютеризацію виробництва, застосування інноваційних матеріалів, оновлення інформаційних технологій.

Автоматизація виробництва. Автоматичний розкрій тканини за допомогою автоматизованої системи проектування (САПР), з успіхом застосовується в швейній промисловості. Використання САПР у виробництві виробів легкої промисловості сприяє збільшенню продуктивності праці, зменшенню витрат часу на запуск виробу у виробництво, скорочення площі експериментального виробництва, скорочення витрати підприємства (наприклад, створення каталогу продукції без проведення пробного пошиття виробів легкої

промисловості). Єдина база даних дозволяє автоматизувати виробничі процеси з системою управління підприємством і допомагає знизити собівартість продукції [3].

Більшість програмних продуктів САПР тримає кілька модулів управління процесом виробництва, які дозволяють створювати технічні креслення; редагувати таблиці розмірів, бібліотеку комірив, манжетів тощо; керувати інформацією про продукцію (відображають дизайн, технічну інформацію, списки лекал, таблиці розмірів, складання, витрати, упаковку); виробляти автоматичну градацію лекал, імпорт лекал в інші системи автоматизування, виробляти автоматичну і ручну розкладку деталей; оптимізувати розкрій матеріалу; контролювати посадку виробу за допомогою тривимірної візуалізації моделі; готувати каталоги готової продукції без створення попередніх зразків; автоматизувати створення продукції як для масового виробництва, так і за індивідуальними замовленнями з урахуванням розмірних ознак; управляти виробництвом від створення ескізів до готової продукції на ринку попиту [5].

Технології логістики. Масштабні поставки, які орієнтовані на попит споживача – головна умова успішної роботи ринку легкої промисловості. Миттєвий обмін інформацією між різними галузями, які знаходяться на великій відстані одна від одної, з постачальниками, які забезпечують матеріалами, відбувається за допомогою корпоративної інформаційної системи (КІС). Корпоративна система відстежує наявний стан роботи підприємства (оповіщає про проблеми, які виникли на виробництві; про постачання матеріалів або збут продукції).

Комп'ютеризація. Завдяки комп'ютеру і сучасному програмному забезпеченню, стало можливим безконтактно знімати мірки та виробляти одяг, враховуючи індивідуальні особливості фігури будь-якої людини. Такі системи дозволяють дистанційно проводити вимірювання великої кількості людей, що збільшує число споживачів.

Застосування інноваційних матеріалів. Новітні технології не обійшли стороною і матеріали, з яких виготовляють одяг. Тканини такі, як мікрофібра, мають унікальні характеристики і перевершують за своїми властивостями натуральні тканини.

Оновлення інформаційних технологій в легкій промисловості. Автоматизовані лінії в легкій промисловості окупаються досить швидко. Об'єднання систем управління виробничими процесами з системами управління підприємством допомагають зменшити економічні витрати виробництва в кілька разів. Головний напрям автоматизації – це створення високопродуктивних технологічних процесів, що передбачає комплекс заходів з розроблення нових високопродуктивних машин чи систем машин, які об'єднані в лінії чи потоки [1; 5].

В умовах зовнішньої і внутрішньої конкуренції легка промисловість України має необхідність в поліпшенні якості виробів, в оновленні асортименту,

який задовольняє потреби різних категорій населення. Швейній промисловості потрібні фахівці, орієнтовані на експерименти і рішення проблемно-творчих завдань при проектуванні одягу в широкому спектрі професійної діяльності. При цьому зв'язок ЗВО з промисловістю дозволяє підприємствам брати участь в освітньому процесі, згодом практико-орієнтованої підготовки студентів через мережеву взаємодію [11].

Під такою взаємодією розуміють спільну діяльність освітніх установ з профільними підприємствами у навчанні, обміну досвідом, проектування, розробки, апробації або впровадження навчальних, творчих та наукових розробок студентів у сфері легкої промисловості. Подібна взаємодія дозволяє роботодавцям закладати свої технологічні «платформи», активно знайомитися з майбутніми випускниками в рамках виробничої та переддипломної практики і спільно брати участь у розробці та реалізації проектів за своєю проблематикою [10].

На наш погляд, організація освітнього процесу за підтримки потенційних роботодавців спрямована на максимальне розкриття особистісного потенціалу кожного студента. Взаємодія навчання з профільними підприємствами розкривається в заходах, що дозволяють студентам поступово зануритися в професійне середовище:

1. *Організація екскурсій на профільні підприємства міста та області.* Дана форма роботи спрямована на поглиблене знайомство студентів зі специфікою роботи підприємств різної спрямованості. Це дозволяє підвищити пізнавальну активність студентів і зорієнтуватися їм на ринку праці в цілому. Бесіди з провідними фахівцями підприємств закладають у студентів потенційне бажання працювати на цих підприємствах. Реалізація цього бажання починається з навчально-творчих завдань, в тому числі в рамках виробничої практики.

2. *Проведення круглих столів зі студентами, викладачами з представниками профільних підприємств міста та області.* В даних заходах приймають участь усі студенти спеціальності професійна освіта. Через такі форми роботи у студентів є можливість безпосередньо поспілкуватися з провідними фахівцями, дізнатися специфіку підприємств, вимоги роботодавців. Студенти демонструють практичні розробки, виконані в рамках навчальних творчих завдань.

3. *Участь студентів в наукових конференціях і науково-практичних семінарах з доповідями по темах досліджень виконуваних в рамках курсових та дипломних робіт.* Протягом останніх років кафедра теорії і методики технологічної підготовки, охорони праці та безпеки життєдіяльності проводить всеукраїнські науково-практичні конференції, що присвячуються проблемам та інноваціям в технологічній та професійній освіті. До участі в конференції запрошуються представники профільних освітніх установ та профільних підприємств.

4. *Участь студентів в конкурсах і виставках різного рівня, в тому числі, організованих підприємствами.* Останнім часом спостерігається тенденція організації не тільки Всеукраїнських, а й міжнародних конкурсів молодих дизайнерів з метою залучення талановитої, креативної молоді до індустрії моди. Участь студентів в таких конкурсах різного рівня дозволяє отримати адекватну професійну оцінку розробкам в співтоваристві індустрії моди і сформувати контакти з потенційними роботодавцями.

5. *Залучення роботодавців в освітній і профорієнтаційний процес через практичні заняття на основі використання кейс технологій.* Перевагою кейсів є можливість оптимально поєднувати теорію і практику, що представляється досить важливим при підготовці фахівця. Метод кейсів сприяє розвитку вміння аналізувати ситуації, оцінювати альтернативи, вибирати оптимальний варіант і планувати його здійснення, тобто вирішувати реальні виробничі завдання.

6. *Участь представників профільних підприємств в підготовці та захисті курсових і випускних кваліфікаційних робіт.* Таким чином, відбувається підготовка студентів у цілісній системі навчання та виховання, основою якого є активні методи навчання, що моделюють професійну діяльність, в тісному контакті з освітнім середовищем ЗВО, потенційними роботодавцями і співтовариством індустрії моди.

7. *Співпраця представників профільних підприємств з викладачами ЗВО у проектуванні виробів легкої промисловості.* При підготовці студентів велика увага приділяється методу проектів, який з урахуванням взаємодії з підприємствами значно підвищує ефективність освітнього процесу. Метод проектів дозволяє підготувати студентів до виконання всіх зазначених у стандарті видів професійної діяльності, сформувати професійні компетенції. Результатом проектування є конкретний виріб, який об'єктивно оцінюється фахівцями з позиції естетичності та технологічності.

8. *Включення майбутніх фахівців професійної освіти в проектну діяльність та створення умов самостійної роботи на всіх етапах навчання.* Особливістю проектної діяльності студентів ПО є інтеграція професійних та технічних дисциплін в єдиний цілісний процес, в якому кожна має своє відображення. Під час проектної діяльності, проектування одягу, самостійної роботи, як найбільш складного і багатопланового об'єкта, студенти досягають більш високого рівня сформованості професійних компетенцій [4].

Отже, проаналізовані нами заходи, мають велике значення для студентів – формують вміння працювати в колективі, правильно вибудовувати алгоритм своїх дій з дотриманням часових норм при виконанні певних технологічних процесів; вчать нести відповідальність не тільки за себе, але й за колектив в якому вони створюють конкретний виріб. Освітній процес стає більше спрямований на

індивідуальний результат, а цей досвід взаємодії дозволить якісно сформувати компетенції: готовність до роботи в колективі, соціальну взаємодію, усвідомлення соціальної значимості своєї професії, мотивацію до виконання професійного обов'язку.

Висновки з дослідження і перспективи подальших розробок. Одним з аспектів конкурентоспроможності легкої промисловості України є – ефективність виробничої діяльності, організація якої, неможлива без компетентних фахівців, здатних використовувати сучасні технології для вирішення професійних завдань. Легка промисловість потребує величезних інвестиційних ресурсів. З огляду на реальну можливість залучення необхідних інвестицій, найефективнішими форми бізнесу будуть корпоративні форми, які б об'єднували середні й малі підприємства як легкої промисловості, так і сфери послуг (ательє, майстерні). В свою чергу такі підприємства потребують підготовлених робітників, інженерів, менеджерів.

Спеціалістів для підприємств легкої промисловості готують заклади різних рівнів професійної освіти, починаючи з професійно-технічних навчальних закладів до закладів вищої освіти, що створює неперервний ланцюг взаємодії та співпраці освіта – виробництво. Така взаємодія спільної діяльності освітніх установ з профільними підприємствами сприяє розвитку потенціалу виробничих сил в галузі легкої промисловості.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Виробництво промислової продукції за видами в Україні. Державна служба статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua> (дата звернення 08.03.2021).
2. Гавриленко Т.В. Перспективи розвитку легкої промисловості України в умовах нестабільного зовнішнього середовища. *Економічні горизонти*. 2018. № 1. С. 28-34.
3. Гончаров Ю.В. Обґрунтування побудови кластерної моделі підвищення інвестиційно-інноваційного потенціалу підприємств легкої промисловості України. *Легка промисловість*. 2010. № 4. С. 21-24.
4. Давидова С.В. Роль творчих проектів у формуванні професійної компетентності сучасних учителів. *Педагогіка в системі гуманітарного знання*. Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2017. С. 36–39.
5. Діяльність великих, середніх, малих та мікропідприємств. Державна служба статистики України. URL: www.ukrstat.gov.ua (дата звернення 16.03.2021).
6. Інвестиції зовнішньоекономічної діяльності України. Державна служба статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua> (дата звернення 02.03.2020).
7. Коновал В.В. Аналіз стану легкої промисловості в умовах трансформаційної економіки України. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2015. № 1. С. 91-97.
8. Легка промисловість. URL: <https://uk.wikipedia.org> (дата звернення 02.03.2021).
9. Панченко Ю. Нелегка євроінтеграція легкої промисловості. URL: <http://www.eurointegration.com.ua> (дата звернення 15.03.2021).
10. Савченко Л. О. Проектна діяльність в практиці вищої педагогічної школи. URL: <http://scaspee.com/all-materials/> (дата звернення 12.03.2021).

11. Селіверстова Л.С. Стан та перспективи розвитку легкої промисловості України. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2017. № 4. С. 52-57.

REFERENCES

1. *Vyrobnytstvo promyslovoyi produktsiyi za vydamy v Ukraini. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy* [Production of industrial products by type in Ukraine. State Statistics Service of Ukraine].

2. Havrylenko, T.V. (2018) *Perspektyvy rozvytku lehkoyi promyslovosti Ukrainy v umovakh nestabil'noho zovnishn'oho seredovyshcha* [Prospects for the development of light industry in Ukraine in an unstable environment].

3. Honcharov, Y.V. (2010) *Obgruntuvannya pobudovy klasternoyi modeli pidvyshchennya investytsiynno-innovatsiynoho potentsialu pidpryyemstv lehkoyi promyslovosti Ukrainy* [Substantiation of construction of cluster model of increase of investment and innovation potential of enterprises of light industry of Ukraine].

4. Davydova, S.V. (2017) *Rol tvorchykh proektiv u formuvanni profesiynoi kompetentnosti suchasnykh uchyteliv* [The role of creative projects in the formation of professional competence of modern teachers]. Kherson.

5. *Diialnist velykykh, serednykh, malykh ta mikropidpryyemstv. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy* [Activities of large, medium, small and micro enterprises. State Statistics Service of Ukraine].

6. *Investytsii zovnishnoekonomichnoi diialnosti Ukrainy. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy* [Investments in foreign economic activity of Ukraine. State Statistics Service of Ukraine].

7. Konoval, V.V. (2015) *Analiz stanu lehkoyi promyslovosti v umovakh transformatsiynoyi ekonomiky Ukrainy* [Analysis of the state of light industry in the conditions of transformational economy of Ukraine].

8. *Lehka promyslovisht* [Light industry]. URL: <https://uk.wikipedia.org>

9. Panchenko, Y.U. *Nelehka yevrointehratsiya lehkoyi promyslovosti* [Difficult European integration of light industry].

10. Savchenko, L.O. *Proektna diialnist v praktytsi vyshchoi pedahohichnoi shkoly* [Project activity in the practice of higher pedagogical school].

11. Seliverstova, L.S. (2017) *Stan ta perspektyvy rozvytku lehkoyi promyslovosti Ukrainy* [State and prospects of light industry development in Ukraine]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

МАНОЙЛЕНКО Наталія Володимирівна – кандидатка педагогічних наук, доцентка, старша викладачка кафедри теорії та методики технологічної підготовки, охорони праці та безпеки життєдіяльності Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: проблеми методики навчання технологій та педагогів професійної освіти вищої школи.

КУЦЕНКО Тетяна Володимирівна – старша викладачка кафедри теорії та методики технологічної підготовки, охорони праці та безпеки життєдіяльності Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: підготовка майбутніх учителів технологій та педагогів професійної освіти.

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

MANOYLENKO Natalya Vladimirovna – candidate of pedagogical Sciences, associate professor, senior lecturer of department of theory and method of technological training, occupational safety and health, of the Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State Pedagogical University.

Circle of research interests: problems of methods of teaching technology high school.

KUTSENKO Tetiyana Volodimirivna – senior lecturer of department of theory and method of technological training, occupational safety and health, of the Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State Pedagogical University.

Circle of scientific interests: training of future teachers of technologies and teachers of vocational education.

Стаття надійшла до редакції 25.03.2021 р.

УДК 378.14:004

DOI: 10.36550/2415-7988-2021-1-198-132-136

МЕДВЕДОВСЬКА Оксана Геннадіївна –

кандидат фізико-математичних наук,

доцент кафедри інформатики

Сумського державного педагогічного університету

імені А.С.Макаренка

ORCID:<https://orcid.org/0000-0002-4223-5559>

e-mail: medvksa19@gmail.com

ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС В УКРАЇНІ

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. 3 2019 року в Україні широко обговорюється концепція «держава в смартфоні», запропонованої Президентом України Зеленським В.О., яка передбачає впровадження цифрових технологій в різні сфери сучасного суспільства. Підсумовуючи результати обговорень, у Верховній Раді на даний час (березень 2021) представлений на розгляд Проект Закону України «Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні»[6].

Відповідно до Указу Уряду України в найближчі десять років країна повинна повністю

перейти до цифрового суспільства, включаючи систему освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значну увагу цифровим перетворенням в науці та освіті було приділено в роботах Бикова В.С. [1, 2], аналізом цифрових компетенцій громадян і формулюванням ряду пропозицій щодо забезпечення їх готовності до використання сучасних цифрових можливостей займався Запорожець Т.В. [4], Харківська А.А. підкреслює, що педагог, який не володіє сучасними цифровими технологіями і не може використовувати їх у своїй професійній